

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Kuchlerové, Ph.D. ve věci

navrhovatele: **J. S.**
zastoupen Mgr. Christianem Grymem, LL.M., advokátem, KG
Partners, advokátní kancelář s. r. o.
se sídlem Velké náměstí 149, Hradec Králové

proti
odpůrci: **městys Častolovice**
se sídlem Masarykova 10, Častolovice

v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Změny č. 1 Územního plánu Častolovice, schváleného zastupitelstvem odpůrce dne 27. 4. 2022 usnesením č. 4b/ZM-17-2022, které nabylo účinnosti dne 13. května 2022,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah návrhu

1. Navrhovatel konstatoval, že je mimo jiné vlastníkem pozemku p. č. XA (dříve st. p. č. XB) v k. ú. (dále také jen „Pozemek“), jehož součástí je stavba čp. XC. Napadeným opatřením obecné povahy (dále také jen „Změna č. 1 ÚP“) došlo k vyřazení Pozemku ze

zastavěného území, k jeho zařazení do nezastavěného území a zařazení do funkční plochy s rozdílným způsobem využití – Plochy smíšené nezastavěného území (NS). Hlavním využitím pozemků vedených jako Plochy smíšených nezastavěného území (NS) je nezastavěné území bez členění, například na plochy vodní a vodohospodářské, zemědělské a lesní. Jako nepřípustné využití těchto ploch jsou pak v územním plánu uvedeny veškeré stavby, zařízení, plochy a činnosti nesouvisející s hlavním a přípustným využitím.

2. Dne 23. 3. 2021 podal navrhovatel námitku k návrhu změny územního plánu s tím, že nesouhlasí s vedením Pozemku v plochách s rozdílným způsobem využití – Plochy smíšené nezastavěného území (NS) a navrhl jeho vymezení jako Plochy smíšené obytné – rekreační (SR), nebo Plochy smíšené obytné – venkovské (SV). Svou námitku odůvodnil zejména tím, že na Pozemku stojí budova s č. p. XC, jejíž rekonstrukci připravuje. Zároveň odkázal na zařazení staveb č. p. XD a č. p. XE nacházejících se na pozemcích st. p. č. XF a XG, které jsou v rámci změny územního plánu vymezeny jako Plochy smíšené obytné – rekreační (SR) a které s dotčenými nemovitostmi tvoří historický celek označovaný jako „cihelna“.
3. V rámci rozhodnutí o námitce a jeho odůvodnění, jež je součástí změny územního plánu, odpůrce rozhodl tak, že se námitka navrhovatele zamítá. Toto rozhodnutí odůvodnil odpůrce tím, že dne 21. 4. 2021 došlo k přečíslování pozemku st. p. č. XB na pozemek p. č. XA a změně způsobu využití a druhu pozemku, kdy způsob využití je nově jiná plocha a druh pozemku ostatní plocha. Dále odpůrce uvedl, že na Pozemku již není evidována žádná stavba, neboť již v zásadě zanikla. S ohledem na skutečnost, že Pozemek již není zastavěným stavebním pozemkem, nesplňuje dle odpůrce kritéria pro zařazení do zastavěného území a je tedy součástí nezastavěného území, přičemž z tohoto důvodu nemůže být veden jako Plocha smíšeně obytná – rekreační (SR), ani jako Plocha obytné – venkovská (SV). Vzhledem ke změně údajů zapsaných v katastru nemovitostí byl proto Pozemek vymezen jako Plocha smíšeného nezastavěného území (NS).
4. V rámci odůvodnění Změny č. 1 ÚP, konkrétně v kapitole II. (str. 30), pak odpůrce uvádí, že *„v rámci změny územního plánu došlo k redukci obdélníkové hranice zastavěného území na pozemku s p. č. XA v k. ú. (dříve pozemek s p. č. st. XB dle údajů KN) o výměře 108 m² vzhledem ke změně údajů v katastru nemovitostí (ze zastavěné plochy a nádvoří na ostatní plochu). Hranice zastavěného území tak byla uvedena do souladu s ustanoveními § 58 SZ. Uvedeného pozemku se týká Námitka p. J. S., podaná vlastníkem pozemku po veřejném projednání (viz vyhodnocení v kap. O. dále.)“*
5. V rámci textové části Územního plánu Častolovice plánu po zapracování Změny č. 1 ÚP je v čl. A pod bodem 1 vymezeno zastavěné území obce odkazem na grafickou část ÚP.
6. V další části návrhu se navrhovatel věnoval souvisejícím řízením vztahujícím se k dotčeným nemovitostem.
7. Co se změny zastavěného pozemku st. p. č. XB na pozemek p. č. XA se způsobem využití jiná plocha a druhem pozemku ostatní plocha týče, dle sdělení příslušného katastrálního úřadu ze dne 17. 5. 2021, č. j. PD-3718/2021-607, došlo k této změně na základě změny zápisu provedené v Registru územní identifikace, adres a nemovitostí (RÚIAN) editorem, kterým je místně příslušný stavební úřad, tedy Městský úřad Kostelec nad Orlicí, Stavební úřad – životní prostředí. Předmětem provedené změny ze dne 4. 2. 2021 přitom bylo zrušení navrhovatelova stavebního objektu č. p. XC v

RÚIAN. Až v návaznosti na takto provedenou změnu v RÚIAN pak došlo ke změně údajů o Pozemku v katastru nemovitostí.

8. Navrhovatel se následně obrátil na příslušný stavební úřad s dotazem, na základě jakého podkladu došlo k vyznačení zrušení navrhovatelova stavebního objektu spolu s návrhem na obnovu zápisu stavebního objektu č. p. XC v RÚIAN. K tomuto bylo navrhovateli Sdělením Městského úřadu Kostelec nad Orlicí ze dne 12. 1. 2022, č. j. MUKO-47493/2021-L, sděleno, že stavební úřad konstatoval zánik stavby č. p. XC a z tohoto důvodu byl pak proveden výmaz v RÚIAN. Stavební úřad přitom nevydal žádné rozhodnutí ani jiný správní akt, kterým by bylo o zániku stavby rozhodnuto. Současně žalobci sdělil, že obecní úřad nemá zákonné zmocnění k provedení obnovy stavby č. p. XC.
9. Na základě obdržených informací se navrhovatel obrátil podáním ze dne 11. 4. 2022 na nadřízený správní orgán, kterým je Krajský úřad Královéhradeckého kraje, s podnětem na prošetření nesprávného úředního postupu. Tento podnět byl předán dne 26. 4. 2022 k vyřízení opět Městskému úřadu Kostelec nad Orlicí, avšak ve svém usnesení ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUKHK-41435/UP/2021, se Krajský úřad Královéhradeckého kraje obsáhle zabýval předmětnou věcí, přičemž konstatoval, že k výmazu stavebního objektu z RÚIAN nedošlo na základě validního podkladu, neboť podkladem nebylo rozhodnutí o zániku stavby, a že měl stavební úřad provést opravu zápisu. Tajemnice Městského úřadu Kostelec nad Orlicí převzatý podnět posoudila jako stížnost na nesprávný úřední postup, přičemž tuto vyrozuměním o vyřízení stížnosti ze dne 20. 6. 2022, č. j. MUKO-34231/2022-jj, označila za nedůvodnou a postup stavebního úřadu za správný.
10. Proti způsobu vyřízení stížnosti podal navrhovatel dne 7. 7. 2022 žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti dle ustanovení § 175 odst. 7 správního řádu. Dne 5. 9. 2022 vydal Krajský úřad Královéhradeckého kraje sdělení, kterým stavebnímu úřadu uložil, aby se jako příslušný stavební úřad znovu zabýval stížností žadatele ze dne 13. 4. 2022. Správní orgán se měl stížností žadatele zabývat z hlediska existence či zániku stavby č. p. XC, kterou bez předchozího formálního rozhodnutí dne 4. 2. 2021 vymazal z evidence RÚIAN, a současně se měl zabývat otázkou, zda bude zahajovat řízení z moci úřední nebo činit jiná opatření v rámci stavebního dozoru a zvláštních pravomocí stavebního úřadu.
11. V odůvodnění tohoto sdělení pak dal Krajský úřad Královéhradeckého kraje navrhovateli za pravdu, když vyznačení zániku stavebního objektu č. p. XC v RÚIAN označil za chybný postup stavebního úřadu a zpochybnil důvodnost tvrzení, že došlo k faktickému zániku tohoto stavebního objektu. O zániku stavby navíc nebylo příslušným správním orgánem nikdy řádně rozhodnuto, přitom změnu v RÚIAN lze učinit pouze na základě podkladového rozhodnutí. Stavební úřad do dnešního dne žádným způsobem dále nerozhodl.
12. Navrhovatel tuto část návrhu uzavřel konstatováním, že v době vydání Změny č. 1 ÚP byly veškeré informace ohledně nesprávnosti provedeného vyznačení zrušení stavebního objektu č. p. XC v RÚIAN jejímu pořizovateli i odpůrci známy.
13. V další části návrhu se navrhovatel věnoval otázce existence stavby na Pozemku.
14. Uvedl, že stavební úřad provedl dne 10. 6. 2022 místní šetření, v návaznosti na něž konstatoval, že: „Na místě se nachází obvodové stěny do výšky úrovně stropu, část jedné

štítové stěny a komínové těleso. Objekt již nemá střešní a stropní konstrukci, dále ani nejsou podlahové konstrukce (zčásti podkladní beton podlahy a zčásti dřevěné podlahové trámy). Dveřní a vratové výplně nejsou. Okenní výplně ve špatném stavu, dřevěný rám a křídla bez skel. V objektu se nenalézají žádné dělicí příčky. Zdivo v kombinaci pálené cihly a opuky. Stav zdí ze statického pohledu nelze na místě posoudit.“

15. Ze zjištění stavebního úřadu je tak patrný skutkový stav, kdy stavba má zachovány obvodové zdi do úrovně stropu, tj. do úrovně prvního nadzemního podlaží. K tomu navrhovatel dodal, že předmětná stavba je jednopodlažní, tedy je obvodové zdivo zachováno do původní výšky. Zděný strop stavba nikdy neměla, obvodové stěny byly pouze překlenuty dřevěnými trámy. Obvodové zdi stavby jsou tak až na nepatrné chybějící části kompletní, resp. míra zásahů do obvodových zdí je z hlediska původního celku minimální. Z místního šetření rovněž vyplynulo, že stavba má neporušené komínové těleso (komín i základnu) a rovněž zachovanou většinu původního cihlového štítu. Skutečnost, že se ve stavbě nenachází žádné dělicí příčky, je dána tím, že stavba žádné dělicí příčky neměla. Vnitřní prostor nebyl nikdy členěn na místnosti a jediné dělení je dáno obvodovým zdivem, které je kompletní.
16. Pokud stavební úřad v rámci shora popsaného průběhu předchozích řízení opakovaně odkazoval na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2020, sp. zn. 33 Cdo 2158/2019, a na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2003, sp. zn. 22 Cdo 2088/2001, pak obě citovaná rozhodnutí okamžik zániku stavby váží na dekonstrukci obvodového zdiva, resp. na stav, kdy není patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží. V rámci skutkového stavu obou citovaných rozhodnutí šlo přitom dle navrhovatele o posouzení zániku staveb, které se nacházely v podstatně horším stavebním stavu, než je tomu u dotčené stavby, přesto Nejvyšší soud dospěl k závěru, že stavba tehdy posuzovaného domu nezanikla.
17. Kromě toho dotčená stavba navrhovatele postrádá střechu pouze z toho důvodu, že byla jejím předchozím vlastníkem na doporučení stavebního úřadu odstraněna, přičemž bylo předchozímu vlastníkovi současně navrženo, aby stavebnímu úřadu předložil projektovou dokumentaci k rekonstrukci stavby (tedy i k rekonstrukci střechy). Stavba tak postrádá střešní konstrukci převážně díky zásahu stavebního úřadu.
18. Dle názoru navrhovatele tak ze závěrů stavebního úřadu učiněných v rámci místního šetření žádným způsobem nevyplývá tak špatný stav dotčené stavby, aby bylo možné v souladu s citovanou judikaturou konstatovat, že došlo k zániku stavby. Celá stavba je, jak bylo uvedeno výše, s ohledem na její historické provedení zachována prakticky v původní podobě vyjma dřevěných částí, které již z povahy věci podléhají zkáze v důsledku povětrnostních vlivů. V kontextu citovaných soudních rozhodnutí tak u navrhovatelovy stavby došlo k naprosto zanedbatelné dekonstrukci obvodového zdiva a stavby jako takové. Stavbu proto s ohledem na její stav a citovaná rozhodnutí nelze považovat za zaniklou.
19. V poslední části návrhu pak navrhovatel vymezil vady napadeného opatření obecné povahy.
20. Zdůraznil, že neoprávněný zásah do jeho vlastnického práva spočívající ve vyznačení zrušení stavebního objektu č. p. XC v RÚIAN a neochota příslušného stavebního úřadu napravit své pochybení jsou výhradními důvody pro vyřazení dotčených nemovitostí ze zastavěného území a jejich následné zařazení do kategorie ploch nezastavěného území.

Přitom správní orgán rozhodující v předešlých řízeních je totožný s pořizovatelem změny územního plánu, a v době pořízení Změny č. 1 ÚP mu proto byly známy veškeré shora uvedené skutečnosti.

21. Pozemek přitom nepochybně náleží do zastavěného území obce ve smyslu ustanovení § 58 odst. 2 zákona č. XE/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „stavební zákon“), a to i přes to, že se nachází vně intravilánu obce. Na Pozemek totiž dopadá ustanovení § 58 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, jelikož se jedná o stavební pozemek, na němž se stále nachází stavba. Stavba stojící na Pozemku je v souladu s konstantní judikaturou i faktickým stavem i nadále existující stavbou, k jejímuž zániku nikdy nedošlo, přičemž navrhovatel má v úmyslu provedení její opravy. Stavba „zanikla“ pouze evidenčně tím, že stavební úřad provedl její výmaz z RÚIAN, avšak bez jakéhokoli formálního podkladu. Technický stav stavby nebo samotný zápis v RÚIAN je přitom z pohledu existence stavby irelevantní a do vydání rozhodnutí, kterým by příslušný stavební úřad rozhodl o jejím zániku, je na stavbu nutno hledět jako na stále existující. Zařazení dotčených nemovitostí do kategorie ploch nacházejících se mimo zastavěné území obce neodpovídá skutečnému stavu, jelikož vychází pouze z vadného stavu zapsaného v RÚIAN. Postupem odpůrce tak došlo k vytvoření zcela absurdní situace, kdy pozemek pod existující stavbou je v územním plánu veden jako nezastavěné území obce.
22. Vyřazením Pozemku ze zastavěného území v rámci Změny č. 1 ÚP a jeho následným zařazením do kategorie ploch neumožňujících jejich využití pro stavby bylo podstatným způsobem zasaženo do vlastnického práva navrhovatele, neboť to fakticky eliminuje jakoukoliv možnost provést plánovanou rekonstrukci historického objektu, nebo jakkoliv využít dotčené nemovitosti v souladu s jejich dosud platným právním stavem.
23. Navrhovatel zdůraznil, že se nesnaží o změnu stávajícího stavu. Jak totiž vyplývá i z odůvodnění Změny č. 1 ÚP, nacházel se původně Pozemek v zastavěném území (i přes jeho nesprávné vymezení ve výkresu původního územního plánu jako plochy NS), přičemž změnou územního plánu došlo k jeho vynětí ze zastavěného území. Pokud by odpůrce postupoval řádně a v rámci změny územního plánu v souladu s navrhovatelovou námitkou napravit vadu obsaženou v původním územním plánu, došlo by k odstranění nesouladu mezi územním plánem a faktickým stavem.
24. Zásah do navrhovatelových práv tedy spočívá primárně v nemožnosti užívat po Změně č. 1 ÚP dotčené nemovitosti v souladu s jejich určením a s jejich faktickým stavem, který byl narušen neoprávněným zásahem stavebního úřadu v RÚIAN a jeho následným potvrzením napadeným opatřením obecné povahy.
25. Dále pak došlo ke zkrácení navrhovatele na jeho právech také z důvodu poklesu hodnoty dotčených nemovitostí způsobených výše uvedeným omezením v jejich využití.
26. V neposlední řadě pak napadené opatření obecné povahy představuje také zásah do práv navrhovatele z důvodu, že vychází z dřívějšího neoprávněného zásahu uskutečněného ze strany příslušného stavebního úřadu. Postup odpůrce byl striktně formalistický, když vycházel čistě z chybného zápisu v RÚIAN a nikoliv z faktického stavu, ačkoliv mu nesprávnost zápisu v RÚIAN byla při pořizování změny územního plánu známa.
27. Navrhovatel zdůraznil, že Změnou č. 1 ÚP došlo ke zkrácení jeho práv i přes to, že nedošlo ke změně ve vymezení Pozemku jako Plochy smíšeného nezastavěného území

(NS), jež bylo převzato z původního územního plánu. Dle odůvodnění změny územního plánu byl Pozemek vyřazen ze zastavěného území, respektive došlo k redukci zastavěného území o jeho plochu. Pozemek tak byl v původním územním plánu nesprávně zařazen do kategorie ploch nezastavěného území, ačkoliv se jednalo o zastavěné území. V rámci změny územního plánu mělo dojít k nápravě tohoto závadného stavu, což ostatně vyplývá i z odůvodnění rozhodnutí o námitce navrhovatele. Z něho jednoznačně plyne, že odpůrce před provedením změny v RÚIAN ze strany stavebního úřadu (pořizovatele změny územního plánu) předpokládal zařazení Pozemku do zastavěného území, přičemž v takovém případě by muselo dojít k jeho vymezení odpovídajícím způsobem jako součásti zastavěného území.

28. Proto navrhovatel navrhl, aby krajský soud „opatření obecné povahy č. 1/2022 vydané usnesením zastupitelstva městysu Častolovice č. 4b/ZM-17-2022 ze dne 27. 4. 2022, kterým byla vydána „Změna č. 1 územního plánu Častolovice“, v rozsahu redukce hranice zastavěného území na pozemku parc. č. XA (dříve parc. č. st. XB), jehož součástí je stavba č. p. XC, kterým došlo k vyřazení pozemku ze zastavěného území obce, k zařazení pozemku do nezastavěného území obce a k následnému vymezení pozemku jako plochy s rozdílným způsobem využití – Plochy smíšené nezastavěného území (NS), zrušil dnem právní moci tohoto rozsudku“.

II. Vyjádření odpůrce

29. Sám odpůrce podal k návrhu pouze stručné vyjádření, jeho součástí však učinil i vyjádření Městského úřadu Kostelec nad Orlicí coby pořizovatele Změny č. 1 ÚP.
30. Odpůrce uvedl, že v původním Územním plánu Častolovice z roku 2012 je Pozemek (tehdy st. p. č. XB) zařazen jako Plocha smíšeného nezastavěného území (NS), tudíž není pravdivé tvrzení navrhovatele, že napadeným opatřením obecné povahy došlo k jeho změně.
31. Městský úřad Kostelec nad Orlicí ve svém vyjádření uvedl, že v průběhu pořizování Změny č. 1 ÚP bylo zjištěno, že vymezení st. p. č. XB v Územním plánu Častolovice neodpovídá údajům v katastru nemovitostí. Pozemek byl v Územním plánu Častolovice vymezen jako zastavěné území s funkčním využitím Plochy smíšeného nezastavěného území (NS).
32. Pořizovatel Změny č. 1 ÚP byl veden snahou nesprávnost v územním plánu napravit a uvést jej do souladu s katastrem nemovitostí, proto připravoval rozhodnutí o námitce navrhovatele v tom smyslu, že jí bude vyhověno. Nicméně nahlédnutím do katastru nemovitostí zjistil, že v evidenci došlo ke změně. Pozemek st. p. č. XB byl v evidenci katastru nemovitostí přechíslován na pozemek p. č. XA. Současně byl změněn způsob využití pozemku na „jiná plocha“, druh pozemku „ostatní plocha“. Na pozemku již nebyla a není evidována žádná stavba. Tato skutečnost zásadně ovlivnila rozhodnutí o námitce, která byla z toho důvodu zamítnuta.
33. Pořizovatel Změny č. 1 ÚP odkázal na znění § 58 odst. 2 stavebního zákona, v němž je upraven způsob vymezení zastavěného území, ve vazbě na § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, ve kterém je definován pojem zastavěný stavební pozemek. Z ustanovení jednoznačně vyplývá vazba na evidenci katastru nemovitostí. Dle ní pozemek p. č. XA se způsobem využití „jiná plocha“ není zastavěným stavebním pozemkem, a není tak možné ho zahrnout do zastavěného území. Proto u něho v rámci aktualizace zastavěného

území, která byla součástí Změny č. 1 ÚP, byla upravena hranice zastavěného území a Pozemek byl zahrnut do území nezastavěného. A proto u něho nebylo možno provést změnu funkčního využití na plochu SR nebo SV (v rámci stabilizovaných ploch), jak požadoval v námitce a požaduje v návrhu navrhovatel.

34. Závěrem svého vyjádření k věci pořizovatel Změny č. 1 ÚP shrnul, že při zpracování návrhu rozhodnutí o námitce navrhovatele vycházel z aktuálních údajů v evidenci katastru nemovitostí, jejichž správnost nemá v kompetenci posuzovat.

35. Odpůrce proto navrhl návrh zamítnout.

III. Replika navrhovatele

36. Na vyjádření odpůrce zareagoval navrhovatel ještě replikou.

37. V ní uvedl, že je sice pravdou, že Změnou č. 1 ÚP nedošlo ke změně zařazení Pozemku v rámci ploch s rozdílným způsobem využití, když zůstal veden jako Plocha smíšená nezastavěného území (NS), toto však nikdy ani nebylo navrhovatelem tvrzeno. Změna územního plánu Pozemek zasáhla tím, že došlo k jeho vyřazení ze zastavěného území a že nedošlo k napravení vady původního územního plánu. Zjevnou vadou původního územního plánu přitom bylo právě to, že pozemek nacházející se v zastavěném území obce byl zařazen mezi Plochy smíšené nezastavěného území (NS).

38. I když se tedy nejedná o změnu oproti původnímu stavu, bylo nevyhovění námitce a zařazení Pozemku do nezastavěného území zásahem do jeho práv popsáním v návrhu na zrušení obecného opatření. V tomto ohledu dal navíc pořizovatel Změny č. 1 ÚP (kterého navrhovatel ztotožňuje se stavebním úřadem) ve svém vyjádření navrhovateli za pravdu, když, jak sám uvedl, mělo být původně námitce navrhovatele vyhověno a tato chyba obsažená v původním územním plánu napravena.

39. V souvislosti s tím navrhovatel poukázal na výkresy změny územního plánu datované 10/2020 a 4/2020, jež byly odpůrcem založeny do spisu. Z těchto výkresů je zcela patrné, že Pozemek byl původně stále zařazen v zastavěném území obce a že s ním bylo v tomto směru i nadále počítáno. Vyřazení ze zastavěného území obce je zaznamenáno až ve výkresu datovaném 3/2022. K neoprávněnému zásahu stavebního úřadu do evidence RÚIAN blíže popsanému v návrhu došlo dne 4. 2. 2021.

40. Nikoliv svou vinou se tak navrhovatel ocitl v situaci, kdy v přímé souvislosti s neoprávněným zásahem stavebního úřadu ze dne 4. 2. 2021 došlo ke změně plánované změny územního plánu a k nevyhovění navrhovatelově námitce proti této změně. Pokud pořizovatel tvrdí, že nemohl přezkoumávat správnost zápisu provedeného v katastru nemovitostí, je třeba zdůraznit, že to byl stavební úřad, kdo tuto situaci zapříčinil. Byť lze přisvědčit, že v rámci zhotovení změny územního plánu nebylo v pravomoci pořizovatele přezkoumat zápis v katastru nemovitostí, mohl stavební úřad napravit své pochybení a vadně provedenou změnu v evidenci RÚIAN, na základě které ke změně v katastru nemovitostí došlo, opravit. To ale neučinil. Navrhovatel proto setrval na svém návrhu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

41. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu sedmého s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání, protože s tím

odpůrce souhlasil výslovně, navrhovatel pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Byl přitom dle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu. O věci usoudil následovně.

42. Krajský soud úvodem stručně konstatuje, že návrhem byla napadena Změna č. 1 Územního plánu Častolovice, schválená zastupitelstvem odpůrce dne 27. 4. 2022 usnesením č. 4b/ZM-17-2022; účinnosti nabyla 13. 5. 2022. V dané věci tak není pochyb o tom, že Změna č. 1 ÚP, která je dle § 43 odst. 4 stavebního zákona opatřením obecné povahy, byla řádně přijata, oznámena a je účinná, stejně tak jako že návrh byl s ohledem na znění § 101b odst. 1 s. ř. s. podán včas.
43. Kromě existence opatření obecné povahy, které je možno podrobit soudnímu přezkumu, je bezpochyby naplněna i další podmínka řízení, a to aktivní procesní legitimace navrhovatele k podání návrhu. Podle § 101a s. ř. s. je oprávněn podat návrh ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech vydáním opatření obecné povahy zkrácen. V daném případě je zřejmé, že navrhovateli přísluší vlastnické právo k nemovitostem dotčeným napadeným opatřením obecné povahy. Jeho tvrzená nezákonnost pak směřuje právě k problematice nezařazení dotčeného pozemku navrhovatele do zastavěného území a k problematice funkčního využití ploch, jichž je dotčený pozemek navrhovatele součástí, potažmo tedy navrhovatel namítá, že došlo ke zkrácení jeho vlastnického práva garantovaného čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Od počátku neměly správní soudy nejmenší pochybnost o tom, že tam, kde se opatření obecné povahy může s reálnou pravděpodobností dotknout práva navrhovatele k nemovité věci, je tím založena jeho aktivní procesní legitimace. K tomu srovnej například usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2010, č. j. 8 Ao 1/2010-89, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Aos 3/2013-30; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
44. Než přistoupí k vlastnímu přezkumu žalobou napadeného opatření obecné povahy, považuje krajský soud za vhodné zmínit několik zásad a obecných východisek vymezených především judikaturou správních soudů, z nichž bude při této činnosti vycházet. Předesílá ještě, že všechny nemovitosti zmíněné v tomto rozhodnutí se nacházejí v k. ú., nebude tedy již pro zjednodušení tento údaj u jejich označení dále uvádět.
45. Předně připomíná, že podle § 101d odst. 1 s. ř. s. je soud při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu. V řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části tak platí dispoziční zásada. Povinnost posoudit všechny návrhové námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem návrhové argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As XC/2013-19). Anebo jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013 : *„...přestože je třeba z hlediska ústavních principů důsledně trvat na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí, nemůže být tato povinnost chápána dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován s ohledem na okolnosti každého jednotlivého případu. Podstatné podle názoru Nejvyššího správního soudu je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami*

účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek. Absence výslovného posouzení dílčí žalobní námítky, která souvisela s námitkami stěžejními, za situace, kdy městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku dospěl k věcně správnému závěru, že stěžovatel neunesl v daňovém řízení důkazní břemeno, neboť důkazy jím předložené neprokázaly u sporných obchodních případů splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet DPH, nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost. V této souvislosti lze odkázat např. na náleze Ústavního soudu ze dne 21. 12. 2004, sp. zn. II. ÚS 67/04, v němž bylo zdůrazněno, že z hlediska splnění náležitostí rozhodnutí není povinností soudu se v jeho odůvodnění speciálně vyjadřovat ke všem jednotlivým argumentům účastníka podporujícím jeho konkrétní a z hlediska sporu pouze dílčí tvrzení, pokud stanovisko k nim jednoznačně a logicky vyplývá ze soudem učiněných závěrů.“

46. Východiskem, z něž vychází správní soudy při přezkumu územního plánu obce, je především zdrženlivost. Pořizování územně plánovací dokumentace je komplikovaný proces, jehož výsledkem je co možná největší rozumně dosažitelný soulad mezi různými skupinovými a individuálními zájmy obyvatel přijatý v podmínkách konkrétní obce. Při nacházení tohoto souladu je nutné dodržovat určité zákonné postupy stanovené zejména stavebním zákonem a jeho prováděcími předpisy. „V těchto mantinelech se popsání rozhodování odehrává a úkolem soudu je tak pouze sledovat, zda se obec v rámci tohoto procesu pohybovala v jejich mezích. Soudu tedy nepřísluší určovat, jakým konkrétním způsobem má být určité území využito, zda je toto využití optimální, atd.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008 - 51). Výše uvedená zdrženlivost, vztahující se i k posuzování vhodnosti funkčního využití té které lokality, však nebrání správním soudům posoudit, „zda (i při formálním splnění všech podmínek hmotného práva) nejde o řešení ve vztahu ke konkrétní osobě (navrhovateli) zjevně nepřiměřené, nezdůvodnitelné či diskriminační, nejde-li o zjevný exces, šikanu apod. (krok 5 algoritmu přezkumu)“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2009, č. j. 2 Ao 4/2008 - 88).
47. Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 174/2015 - 72, uvedl, že ke zrušení opatření obecné povahy může soud přistoupit, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře nebo v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku. Zrušení napadeného opatření obecné povahy nastupuje tehdy, když pochybení správního orgánu překročila mez, kterou je možno vzhledem k celkové komplikovanosti řízení a s přihlédnutím k povaze rozhodované věci považovat za ještě přijatelnou. „K překročení takové meze může dojít jediným závažným pochybením stejně jako větším počtem relativně samostatných (povětšinou procesních) pochybení, která by mohla být jednotlivě vnímána jako marginální, ale ve svém úhrnu představují podstatný zásah do veřejných subjektivních práv stěžovatelů.“ Výše uvedená východiska potvrzuje i další judikatura, např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2010, č. j. 8 Ao 2/2010 2 As 2/2020 - 71 pokračování - 644, ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010 - 103, ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 Aos 3/2013 - 36, ze dne 25. 5. 2017, č. j. 5 As 49/2016 - 198, ze dne 27. 7. 2017, č. j. 1 As 15/2016 - 85, či ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 245/2019 - 38.
48. Je na úvaze obce, jakou lokalitu umožní zastavět a jaké požadavky k tomu stanoví. K tomu však musí disponovat dostatečně kvalitními podklady, které odůvodňují odlišné zacházení. Tyto podklady pak správní soudy (typicky k námitce účastníka) přezkoumají, a to nejen z hlediska zákonnosti, ale i věcné správnosti. Všechny podklady pro vydání územního plánu totiž slouží ke zjištění skutkového stavu věci, a pokud některé ze závěrů

v podkladech uvedených činí účastník spornými, je zejména na krajském soudu, aby ověřil, zda byl skutkový stav zjištěn správně. Z uvedeného však nelze učinit kategorický závěr, že jakákoliv nesprávnost podkladu má vliv na územní plán.

49. Pokud jde o skutkový stav projednávané věci, pak ten velmi podrobně popsali (a nutno zdůraznit, že v podstatě ve shodě) navrhovatel v návrhu a odpůrce k vyjádření k němu (viz popisná část tohoto rozsudku), krajský soud tedy na obsahy obou podání v podrobnostech odkazuje.
50. Není tak sporu o tom, že Pozemek (v té době veden jako st. p. č. XB) byl v Územním plánu Častolovice z roku 2012 zařazen do zastavěného území, (přesto) v rámci ploch s rozdílným způsobem využití byl zařazen do funkční plochy - Plochy smíšené nezastavěného území (NS).
51. Změnou č. 1 ÚP pak došlo k tomu, že Pozemek (nyní v katastru nemovitostí označen jako p. č. XA) byl zařazen do nezastavěného území, přičemž nadále zůstal zahrnut do funkční plochy - Plochy smíšené nezastavěného území (NS). V tom spatřoval navrhovatel dotčení zejména svého vlastnického práva.
52. Dle § 101a odst. 1 s. ř. s. návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.
53. Krajský soud předně zdůrazňuje, že předmětem jeho přezkumu může být pouze obsah Změny č. 1 ÚP, nikoliv obsah Územního plánu Častolovice. Přezkum tohoto opatření obecné povahy již totiž není možný s ohledem na marné uplynutí lhůt stanovených v § 101b odst. 1 s. ř. s. Pokud tedy v Územním plánu byl Pozemek (tehdy st. p. č. XB) zahrnut do funkční plochy - Plochy smíšené nezastavěného území (NS) a toto jeho funkční zařazení se Změnou č. 1 ÚP nezměnilo, nemůže být zjevně námitka navrhovatele napadající toto funkční zařazení Pozemku úspěšná, protože její důvodností se soud zabývat z uvedeného důvodu nemůže. Proti zařazení Pozemku do této funkční plochy se mohl bránit jeho tehdejší vlastník návrhem dle § 101a a násl. s. ř. s. po přijetí Územního plánu Častolovice ve lhůtě dle § 101b odst. 1 s. ř. s., což se nestalo. V době, kdy navrhovatel Pozemek kupoval, tedy již byl Pozemek zahrnut (ať už správně či nesprávně) do této funkční plochy. Přijetím Změny č. 1 ÚP se na této skutečnosti nic nezměnilo, v důsledku jejího přijetí tedy v tomto směru ke zkrácení vlastnického práva navrhovatele ani žádného z jeho veřejných subjektivních práv nedošlo.
54. Té části návrhového petitu, v níž se navrhovatel domáhal ve vztahu k Pozemku zrušení částí napadeného opatření obecné povahy (Změny č. 1 ÚP), kterými zůstal Pozemek zařazen ve funkční stabilizované ploše - Plochy smíšené nezastavěného území (NS), tedy soud vyhovět nemohl.
55. Jediná změna týkající se Pozemku, k níž oproti obsahu Územního plánu Častolovice napadenou Změnou č. 1 ÚP došlo, tak spočívala pouze v jeho vyřazení ze zastavěného území.
56. Dle § 2 odst. 1 písm. d) stavebního zákona je zastavěným územím území vymezené územním plánem nebo postupem podle tohoto zákona. Dle § 58 odst. 1 stavebního zákona se na území obce vymezuje jedno případně více zastavěných území. Dle odst. 2 se do zastavěného území zahrnují pozemky v intravilánu, s výjimkou vinic, chmelnic, pozemků zemědělské půdy určených pro zajišťování speciální zemědělské výroby

- (zahradnictví) nebo pozemků přiléhajících k hranici intravilánu navrácených do orné půdy nebo do lesních pozemků), a dále pozemky vně intravilánu, a to a) zastavěné stavební pozemky stavební, b) stavební proluky, c) pozemní komunikace nebo jejich části, ze kterých jsou vjezdy na ostatní pozemky zastavěného území, d) ostatní veřejná prostranství, e) další pozemky, které jsou obklopeny ostatními pozemky zastavěného území, s výjimkou pozemků vinic, chmelnic a zahradnictví. Dle odst. 3 se zastavěné území vymezuje v územním plánu a aktualizuje se jeho změnou.
57. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že se Pozemek nachází vně intravilánu. Jediným v úvahu přicházejícím titulem, proč by měl být zahrnut do zastavěného území, je tak ten uvedený v odst. 2 písm. a) shora citované normy, tedy že by se jednalo o zastavěný stavební pozemek. Dle navrhovatele se v případě Pozemku stále o zastavěný stavební pozemek jedná, dle odpůrce nikoliv, proto jej Změnou č. 1 ÚP do zastavěného území nezahrnul.
58. Definice zastavěného stavebního pozemku je obsažena v § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, podle níž se jím rozumí pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako stavební parcela a další pozemkové parcely zpravidla pod společným oplocením, tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami.
59. Z obsahu vyjádření navrhovatele i odpůrce (jakož i z podkladů tvořících obsah správního spisu a přílohy návrhu) dále plyne nesporná skutečnost, že Městský úřad Kostelec nad Orlicí coby věcně a místně příslušný stavební úřad (dále také jen „Stavební úřad“) vyznačil z pozice editora v únoru 2021 v Registru územní identifikace, adres a nemovitostí (dále též „RÚIAN“) zánik stavby čp. XC na Pozemku (tehdy evidovaném jako st. p. č. XB). Tento záznam pak katastrální úřad v březnu 2021 přebral do Informačního systému katastru nemovitostí (dále také jen „ISKN“), resp. dal údaje ISKN do souladu s údaji obsaženými v RÚIAN. Došlo tedy k výmazu stavby čp. XC z katastru nemovitostí a u Pozemku došlo k přečíslování st. p. č. XB na pozemkovou parcelu č. XA, způsob využití jiná plocha, druh pozemku ostatní plocha.
60. K uvedenému postupu zejména Stavebního úřadu se krajský soud v tomto rozsudku vyjadřovat nemůže, protože není předmětem jeho přezkumu. Byť zejména právě toho se navrhovatel v návrhu v podstatě domáhá, když snáší důvody a argumenty, ze kterých na základě jeho přesvědčení plyne, že stavba čp. XC na Pozemku stále existuje, že k jejímu zániku nedošlo. Stejně tak odpůrce nebyl v procesu pořizování návrhu Změny č. 1 ÚP oprávněn k tomu, aby shora uvedený postup Stavebního úřadu a katastrálního úřadu, resp. údaje z toho plynoucí a obsažené v katastru nemovitostí a v základních registrech zpochybňoval.
61. Toliko obiter dictum tak krajský soud poznamenává, že k postupu Stavebního úřadu ohledně jeho záznamu do RÚIAN se velmi podrobně a fundovaně vyjádřil Krajský úřad Královéhradeckého kraje jak ve svém usnesení z 25. 4. 2022, č. j. KUKHK-41435/UP/2021, tak ve svém Sdělení z 5. 9. 2022, č. j. KUKHK-ST-52/MJP/2022-6, kdy výslovně tomuto postupu vytknul, že Stavební úřad postupoval v rozporu se správním řádem, neboť ze spisového materiálu například nevyplývá, že by před výmazem stavby čp. XC z evidence RÚIAN s dostatečným předstihem uvědomil dotčenou osobu o tom, že posuzuje stav stavby a umožnil jí tak hájit svá práva.
62. Nutno ale dodat, že navrhovatel přitom nezůstal proti takovému postupu a z něj plynoucích důsledků bez možnosti obrany. Z judikatury správních soudů totiž plyne, že

provedení či neprovedení záznamů ať už v katastru nemovitostí či v základních registrech může pojmově představovat nezákonný zásah, který je možno napadnout žalobou dle § 82 a násl. s. ř. s. (na podporu tohoto názoru viz například rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 22. 11. 2017, č. j. 30 A 61/2017-67, a ze dne 5. 8. 2018, č. j. 62 A 73/2018-25). Na tuto možnost byl ostatně navrhovatel upozorněn již ve shora citovaném usnesení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje z 25. 4. 2022, č. j. KUKHK-41435/UP/2021. Ten ale této možnosti obrany nevyužil, vše řešil pouze stížnostmi na Krajský úřad Královéhradeckého kraje, přestože bylo například z přípisu tajemnice Městského úřadu Kostelec nad Orlicí ze dne 20. 6. 2022 zřejmé, že Stavební úřad na svém závěru, že stavba čp. XC zanikla, trvá a nehodlá jej změnit. Je tak na místě připomenout římskoprávní zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že „*Právo patří bdělým, necht každý stráží svá práva*“.

63. Protože, jak už shora konstatoval, přezkum zákonnosti postupu Stavebního úřadu ani katastrálního úřadu v souvislosti s výmazem stavby čp. XC z evidence RÚIAN a změnou st. p. č. XB na pozemek p. č. XA, způsob využití jiná plocha, druh pozemku ostatní plocha, nemůže být předmětem tohoto soudního řízení, navrácí se krajský soud k posouzení zákonnosti postupu odpůrce, pokud Pozemek na základě údajů obsažených v katastru nemovitostí nepovažoval za zastavěný stavební pozemek, a z toho důvodu jej vyřadil ze zastavěného území.
64. Jak z § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona plyne, definice pojmu „*zastavěný stavební pozemek*“ je vázána na evidenci v katastru nemovitostí. V tomto směru tedy není podstatný faktický stav pozemku ani způsob jeho využití, neboť stavební zákon neumožňuje tyto okolnosti zohlednit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2011, č. j. 4 Ao 4/2011-59).
65. Za této situace ovšem nezbývá, než konstatovat, že po provedení záznamu katastrálním úřadem v katastru nemovitostí v březnu 2021, kdy na základě neměřického záznamu č. 1130 přečísloval st. p. č. XB na pozemek p. č. XA, způsob využití jiná plocha, druh pozemku ostatní plocha, přestal být Pozemek zastavěným stavebním pozemkem ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. V důsledku toho pak nemůže být zahrnut do zastavěného území dle § 58 odst. 2 písm. a) téhož zákona.
66. Odpůrce tedy postupoval správně, pokud po zjištění této skutečnosti v rámci aktualizace zastavěného území, která je nedílnou součástí každé změny územního plánu, Pozemek nadále do zastavěného území nezahrnul. Odpůrce nebyl při přípravě Změny č. 1 ÚP oprávněn nerespektovat či zpochybňovat obsah údajů obsažených v katastru nemovitostí, potažmo závěry Stavebního úřadu o zániku stavby čp. XC. Za irelevantní považuje v souvislosti s tím krajský soud skutečnost zdůrazňovanou navrhovatelem, že pořizovatelem Změny č. 1 ÚP byl Městský úřad Kostelec nad Orlicí, přičemž témuž úřadu přísluší rovněž postavení Stavebního úřadu. Pozice a postavení Městského úřadu Kostelec nad Orlicí coby Stavebního úřadu a coby pořizovatele napadeného opatření obecné povahy byly odlišné a nelze je slučovat.
67. Na tomto závěru není způsobilý ničeho změnit ani fakt potvrzený odpůrcem v jeho vyjádření k návrhu, že v prvotních podkladech bylo počítáno s tím, že Pozemek nadále zůstane součástí zastavěného území a že po veřejném projednání návrhu Změny č. 1 ÚP dne 17. 3. 2021 a po následném podání námítky navrhovatele dne 22. 3. 2021, hodlal odpůrce (i pořizovatel) této námitce vyhovět a namítaný rozpor spočívající v tom, že

Pozemek byl sice zařazen do zastavěného území, ale současně do funkční plochy - Plochy smíšené nezastavěného území (NS), odstranit jeho zařazením do jiné funkční plochy umožňující realizaci stavebního objektu.

68. Tuto svoji představu ovšem musel pozměnit poté, co při přípravě rozhodnutí o navrhovatelově námitce v dubnu 2021 zjistil, že stavba čp. XC již v katastru nemovitostí zapsána není a Pozemek je veden jako pozemek p. č. XA, způsob využití jiná plocha, druh pozemku ostatní plocha. A, jak už krajský soud uvedl, tato změna původní představy byla důvodná a v souladu se zákonem.
69. Odpůrce navíc tuto otázku projednal i na opakovaném veřejném projednání návrhu Změny č. 1 ÚP konaném dne 5. 1. 2022, jak plyne ze záznamu o průběhu tohoto jednání. Jeho se navrhovatel neúčastnil. Pokud by tak učinil, o změně původního postoje odpůrce by se dozvěděl, neboť z obsahu spisu je zřejmé, že již v tu dobu měl odpůrce připraven návrh rozhodnutí o navrhovatelově námitce v zamítavé podobě. Navrhovatel ani nevznesl po konání tohoto opakovaného veřejného projednání žádnou novou námitku, v níž by na tuto novou skutečnost mohl reagovat. Jeho původní námitka z března 2021 totiž (pochopitelně) reflektovala pouze otázku zařazení Pozemku do té které funkční plochy, nikoliv otázku jeho zařazení či nezařazení do zastavěného území.
70. Krajský soud tak ze shora uvedených důvodů neshledal ve skutečnosti, že Pozemek nebyl Změnou č. 1 ÚP oproti Územnímu plánu Častolovice zařazen do zastavěného území, nezákonnost napadeného opatření obecné povahy, resp. ani té jeho části, která se ohledně této skutečnosti Pozemku týká.
71. Pro úplnost krajský soud ještě připomíná, že důvodnou nemohla být ani námitka spočívající v tvrzení navrhovatele, že v důsledku Změny č. 1 ÚP došlo k poklesu hodnoty Pozemku a ostatních jeho nemovitostí v dané lokalitě. Vymezení zastavěného území, tedy, které pozemky do něho spadají a které nikoliv, je přesně stanoveno stavebním zákonem (viz shora). Pokud jde o otázku zařazení pozemků do té které funkční plochy, považuje krajský soud za vhodné ještě připomenout rozhodovací činnost Nejvyššího správního soudu, že neexistuje veřejné subjektivní právo jednotlivce (vlastníka) na zařazení jeho pozemků do zastavitelného území – skutečnost, že se v územním plánu nestanoví účelové určení pozemku tak, aby na něm mohla proběhnout výstavba podle představ jeho vlastníka, nemůže být kvalifikována jako nezákonnost, neboť je projevem procesu územního plánování, které je výrazem práva obce na samosprávu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2012, č. j. 6 Ao 8/2011 - 74).
72. Krajský soud proto uzavírá, že neshledal důvod, pro který by mohl, byť i jenom částečně, návrhovému petitu vyhovět. Neshledal tak návrh důvodným, a proto jej podle § 101d odst. 2 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

73. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
74. Navrhovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrce náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu

v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 3. srpna 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu